

Szécsi Endréné A Balatonon

Ezen a képen én vagyok még lány koromban a strandon. A Balatonnál, valahol a déli parton lehet, mert sekély a víz. A kép valószínűleg Almádiban készült, oda jártunk nagyon sokat, valamikor az 1930-as években. Volt ott egy nyaraló, mindig ugyanabba mentünk. A barátnőmmel mentem általában, Glázer Hédivel. Jó barátnő volt. Aztán őt elvitték, nem is jött vissza. Hédivel még evezni is jártunk a Dunára, ott ismerkedtünk össze. Minden hétvégén kijártunk a Népszigetre, az Olimpiai csónakházba. A nővérem akkor már férjnél volt, velük együtt mentünk. Általában feleveztünk Surányig, és visszafele már csurogtunk. Igazán szép emlék ez nekem. Fiatalkorunkban, úgy az 1920-as évek végén, az 1930-as évek elején mi is ismerkedtünk fiúkkal. Az Országház térre jártunk ki a Báthory utcából. Ott sétáltak az emberek. Lehetett ismerkedni, de azért a biztos mindig az volt, hogyha valaki bemutatott valakit valakinek. Nekünk a legtöbb fiút Oliká [Rubel Olga], az unokatestvérünk mutatta be. Mikor nagyobb lánykák lettünk, akkor az Erzsébet térre is jártunk. Hallottuk, hogy ott vannak a fiúk, akkor oda mentünk ismerkedni. Már nem emlékszem pontosan, hogy zajlottak ezek, de úgy sétálgattunk együtt, beszélgettünk. Sokat jártunk táncolni, olyan is volt, hogy nálunk jött össze társaság. Gramofonról hallgattuk a zenét, azt kértünk kölcsön ilyenkor mindig. Lemezeket is. Nekünk nem voltak lemezeink és lejátszónk sem. A szüleink erre nem tudtak figyelni. A Magdáékkal is összejöttünk, többször mentünk kirándulni a budai hegyekbe.